

179.

и дивото сели убогост
остатки на старина
памята на сродни
ми на вдовство, на
слава и ридане, на
гача зур дивенити
потомци величави
Синови имот, а не
вече неох, тук сир-
ковъ е мидриал и
ком катени и востр-
жене на свестин,
гладно.

